

positiva betydelse inom de högre. Derigen(om) får skenet, att allt negeras. Rätt, Moral, Sedlighet (Stat) – vidare Nationerna i historien. Vill därför sammanfatta detta positivt i det religiösa vetandet såsom Ethik – på religiös grund.

10 Gagnlös fordran: att Hegel skulle säga: Här i samhället t. ex. gäller i medborgaren förhållande till nationalförmögenheten formation, brukande föryttring – i Civilrätten Gåfva, Byte o. s. v. – Hegel säger blott i allmänhet: Abstrakta Rättens bestämmingar gälla i den i samhället statuerade form. Så vidare: dessa och dessa nationaliteter, deras verk har i den *presenta* historien denna betydelse.

Och hvad en sådan Ethik skall vara? Endast vetande. Ty om handling, återfaller i samhället och historien. Endast den religiösa *grunden*. Den af Hegel erkänd; ty vetandet öfver handlingen öfverhufvud religiöst, om det Absoluta. Deri handlingens verld upptagen i sin sanning sin sanna betydelse.

En riktig anmärkning. Att Hegel för litet framhåller det subjektiva momentet, att subjektet bär objektiviteten i sitt bröst – att den är subjektets vetande, att subjektet bestämmer, hvad den är och hvad den skall vara,

20

105 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 26.IX 1860

HUA, Centralförvaltningens arkiv

30 Docenten Rosenborg har genom sitt för docentur utgifna specimen bevisat sig som en klart tänkande och talangfull skriftställare. Den för sagde ändamål utgifna afhandlingen har dock icke karakteren af en strängare vetenskaplig undersökning, utan af en utmärkt jurnalartikel. Hans nu såsom specimen för profession utgifna disputation åter har af fakulteten blifvit gillad endast efter votering och med det snäfvaste vitsord, i hvilket fakultetens bedömande äfven Konsistorium instämt. För min del måste jag också anse denna disputation vara af beskaffenhet, att för dess sammanskrifvande ingalunda skulle erfordrats juridiska studier ex professo, utan endast någon kännedom af Sveriges historia och för öfrigt vanlig samlaremöda.

40 Vid sådant förhållande, och då min åsigt varit och oförändradt är, att uppfyllandet af de i Statuterna föreskrifna prästanda, för att kunna på förslag uppföras, icke för sig gifver sökanden rättighet att till professions erhållande föreslås, och då jag icke anser mig böra styrka den sed, att lärostolar vid universitetet sökas och vinnas endast på grund deraf, att det sålunda föreskrifna blifvit i knappaste mått fullgjordt, kan jag icke med min röst förklara Docenten Rosenborg för kompetent till den ifrågavarande professionens erhållande.

106 J. V. SNELLMAN – Z. TOPELIUS

50 *HUB, Coll. 248*

Käre Böder

Haf godheten anmärka (i Helsingfors Tidningar) mot det högst oskickliga af vederbörande Herra Borealer, att hemlighålla afteck-

ningen af Wallin's grafvård.

Kanske har derom varit intimeradt på svarta taflan. Jag vet det ej. Men ingen uppsöker alla dagar dessa intimationer, och för allmänheten utom universitetet äro de naturligtvis fördolda. Våra utmärkelser antal är dock så ringa, och tillgöranden för att hedra deras minne än sällsyntare, så att väl tillfället borde begagnas, att kalla denna allmänhet tillsamman,

Äfven att kl. 9 f. m. bestämmes för ceremonin, är så förväntadt, det vara kan – rätt ett sätt att smyga sig fram.

Jag är så förargad att hafva lemnats i okunnighet om saken, att jag icke skulle anse någon påpackning vara de dumma arrangörerna för mycket.

10

Broderligen
J. V. S:n

107 *BROKIGT LIFVETS LOTTER ...*

HUB, JVS handskriftssamling

20

Brokigt lifvets lotter falla;
Börd och makt och stundens ära,
Nöd och brist ses hon beskära,
ödets gudom blindt åt alla.

Bördens glans kan slumpen gifva,
Hjeltens svärd ses inför kunga-
Throner jemnt med smickrets tunga
dela – och den makten kifva.

30

Lycklig den, som tidigt lärde
Liknöjd ödets lotter bära,
Skatta för sin högsta ära
Samvetsfrid och mannavärde.

Sådan ibland oss Du trädde,
Rik på många ödets gåfvor
Rikare uppå de håfvor,
Som Du sjelf åt Dig beredde.

40

Håfvor i det manligt rika
Hjertat, i det mod, som ringa
Aktar allt, hvad svaghet tvinga
Plär, att egen mening svika.

Mången af oss re'n står nära
Slutet, skall ej, då den timma
Slagit, mer dess ljud förnimma,
Hvad Du var, ej andra lära.

50

Men så länge Finlands folk
Eger än en skaldetunga,
Som sitt fosterland kan sjunga,
Skall han bli Din äras tolk